

SFS 2006:1329

Utkom från trycket
den 15 december 2006

Lag om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m.;

utfärdad den 7 december 2006.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1236/2005 av den 27 juni 2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning².

Straff

2 § Bestämmelser om straff för olovlig import och export av sådana varor som omfattas av förordning (EG) nr 1236/2005 finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

3 § Den som utan nödvändigt tillstånd tillhandahåller eller tar emot tekniskt bistånd i strid med artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 1236/2005, döms till böter eller fängelse i högst två år.

Om brottet är att anse som grovt döms till fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

Vid bedömningen av om brottet är grovt skall det särskilt beaktas om gärningen ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning.

4 § Den som av grov oaktsamhet begår en gärning som avses i 3 § döms till böter eller fängelse i högst två år.

Om gärningen är ringa, skall den inte medföra ansvar.

5 § För försök till brott enligt 3 § första stycket samt för försök, förberedelse och stämpling till grovt brott enligt 3 § andra stycket döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

¹ Prop. 2006/07:4, bet. 2006/07:UU4, rskr. 2006/07:24.

² EUT L 200, 30.7.2005, s. 1 (Celex 32005R1236).

Förverkande

6 § Om det inte är uppenbart oskäligt, skall följande egendom förklaras förverkad:

1. egendom som varit föremål för brott enligt denna lag eller värdet på sådan egendom,
2. utbyte av brott enligt denna lag, och
3. vad någon har tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett brott enligt denna lag, eller värdet av det mottagna, om mottagandet utgör brott enligt denna lag.

Egendom som avses i första stycket 1 eller en särskild rätt till egendomen får inte förklaras förverkad, om egendomen eller rättigheten efter brottet förvärvats av någon som inte haft vetskap om eller skäligen anledning att anta att egendomen haft samband med brottet. Vid förverkande enligt första stycket 1 gäller inte bestämmelserna i 36 kap. 5 § första och andra styckena brottsbalken om hos vem förverkande får ske, om förverkandet avser egendom.

7 § Egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt denna lag får förklaras förverkad, om förverkandet behövs för att förebygga brott enligt denna lag eller det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som har varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt denna lag, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse eller stämpling. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat. I 36 kap. 5 § brottsbalken finns bestämmelser om hos vem förverkande får ske och om särskild rätt till förverkad egendom.

I stället för förverkande av egendomen eller dess värde får rätten besluta att någon åtgärd vidtas med egendomen som förebygger fortsatt missbruk av den. I sådana fall får dock även en del av egendomens värde förklaras förverkat.

Förvaring och ansvar för förvaringskostnader

8 § Varor som kvarhålls genom beslut av Tullverket i enlighet med artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1236/2005 skall förvaras på betryggande sätt och stå under Tullverkets övervakning.

Det som sägs i 3 kap. 8 § och 4 kap. 9 § tullagen (2000:1281) om tillfälligt lager och tullager gäller även vid sådant kvarhållande av varor som Tullverket beslutar enligt första stycket. Tullverket får även godkänna ett byte av förvaringsställe för en kvarhållen vara.

Den som har lagt upp en vara på ett tillfälligt lager eller på ett tullager ansvarar för förvaringskostnaden även när varan kvarhålls av Tullverket enligt första stycket. Om däremot Tullverket beslutar förvaringsställe skall i stället den som enligt tullagstiftningen är gäldenär eller skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd ansvara för förvaringskostnaden.

Om det behövs för att säkerställa betalning skall Tullverket besluta att en vara som har kvarhållits enligt första stycket inte får lämnas ut förrän Tullverkets kostnader för förvaringen har ersatts eller säkerhet ställts för dem.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om ställande av säkerhet för Tullverkets kostnader för förvaring enligt denna lag.

Överklagande

9 § Beslut i tillståndsfrågor som har meddelats av Kommerskollegium med stöd av förordning (EG) nr 1236/2005 får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detsamma gäller sådana beslut som Tullverket har meddelat med stöd av artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1236/2005 eller med stöd av 8 § denna lag.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

På regeringens vägnar

FREDRIK REINFELDT

STEN TOLGFORS
(Utrikesdepartementet)

